

Edebiyat Defteri

s.eyyubi -Şiirleri-

Oluşturulma Tarihi:
25 Nisan 2024 Perşembe

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

göçmen kuşlar

göçmen kuşların peşinden takıldı gözlerim
gittim çok uzaktayım

ateş böceği ateşe tapınsan
pervane olup hep dolansan
ama fanusa her düştüğünde yansan
imkânı yok bir gün bunun nedenini anlasan

sapı keçi boynuzundan çakımı aldım
seyda'ma vardım
seninle artık konuşamam
ağzımı okutup bağlattım
çakımı sazlık göle attım

göçmen kuşların peşinden kanatlandı sevdalarım
gittim çok uzaktayım

Mustafa Alagöz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/448924/gocmen-kuslar.html>

akropolde son bulacak fırtına kaçışı

akropolde son bulacak fırtına kaçışı

bir huzme zamanı, süzüşümde mitolojiden
ki teslim anı ölümdür
sağır bir anının sonu
taze bir sevdanın başlangıcı kadar ölüm

zamanın cıngılında başlayınca
hep senin gözlerinde sonlanır yolculuk
saatin sarkacına asılı kalmış
mazinin derinliklerine sarkmış
nostaljik hüznlerden sessiz bir yolculuk

sal sal, kayık kayık denizler aştım
esir düştüm, köle oldum, sağ kaldım gene
gecenin bir vakti, gizemli nargile sırrında erimek
yağmurda taş savaklar altında bir duvar dibinde sırlıklam olmak
ve bir sabah güneşle seninle göz göze gelebilmek için

firar ettim, kendimden kaçtım sadece
bir gölgenin sokaktan geçişini görebilmek için
köşe başlarında bekledim
sadece sana sığındım sabahçı kahvesinde yarı uykuluyken

son bulacak bakışlarında bir fırtına kaçışı
yani surlarla çevrili müstahkem bir liman şehri
kale içinde kale yani akropolde son

not:türk edebiyatı ağustas 2010 sayısında yayınlandı

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/452019/akropolde-son-bulacak-firtina-kacisi.html>

Şehirler Çaldı Beni

Dün gittim, daha önce aştığım denizlerin ötesinden seni izledim.
Art arda usulca yükselen sıradağların maviliğinde erisin ki gölgem;
Yemin ediyorum şehirler çaldı beni,
Ama haberim yoktu benden.
Aştım gittim tepelerden,
Dün seni sordum ebegümecinden, kelebeğin toz kanadından.

Doğrudur yıllardır kaçtım senden,
Kaçtım külümden,
Kaçtım yaşlı babamdan.

Geri attı öteberimi, valizimi,
Yıllar boyu dökülmüş olan saçlarımı,
Uzamış tırnaklarımı,
Kesilmiş sakalımı,
Geri attı incinmiş onurumu,
Geri attı kaçmış uykularımı.
Yemin ediyorum şehirler çaldı beni,
Ama haberim yoktu benden.

Şimdi seni özlüyorum,
Dönüp baktığımda ayak izlerime
Masal kahramanları gibi takip edebilseydim ekmek kırıntılarını,
Kurtulabilir miydim kaybolmaktan.

Burcundayım otuz yıl durmadan tırmandığım kayalık yamacın,
Burcundayım gece ile gündüzün kesiştiği yerde uykusuzum,
Burcundayım binlerce tövbe ile pişmanlığın,
Burcundayım bir ömür hayal kırıklığının.

Geri döndüm
Seni soruyorum belki bir bilen vardır,
Eski köylerim hani nerededir,
Yemin ediyorum şehirler çaldı beni,
Ama haberim yoktu benden.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/477012/sehirler-caldi-beni.html>

Boğulan Alev

Boş geçti boş
Dedim içimden kimse duymadan

Hayat
Camdan bir fanustu şeffaf
İçinde titreyerek yanan bir mum
Alevleri gittikçe boğulan

Fanusun camında
Gölge bir peri
Elleri solgun iki yanağında
Kararından cayacakmış gibi

Avuçlarıma aldım fanusu
Çektim kendime doğru
İçer gibi

Alevler boğuldu
Cam kırıldı
Sıcak mum ayaklarıma döküldü

Peri küstü kanatlandı
Cam parçaları içime battı
Aklım başımdan gitti
Sinirinden peri ruhumu aldı gibi

Hayat
Sanki daha dün verilmiş bir sözdü
Bela demiştim bela

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/479031/bogulan-alev.html>

fahişe sokaklar

yol yorgunluğundan beridir
şiiir okur
ney çalar biri

fahişe sokaklardan
fahişe göz ve dudaklardan düştüğümünden
kenar semtlerden kaçtığımdan beridir

incitilmiş manzaralar görüyorum siyah beyaz
saçı sakalı kirden örük bağlamış
dilenmek için yere açacak
şapkası olmayan insanlar görüyorum

yol yorgunluğumdan beridir
şiiir okur
ney çalar biri

fahişe edalardan
gece duraklarından kaçtığımdan beridir
alt geçitlerden
tren istasyonlarından

sabah ilk durak cami avlusu
akşam son durak köprü altı
çocuk iken ihtiyar olmuş
insanlar görüyorum

alnında hayat teri inci
yorgunluk atmamış henüz
karanlık sokakta
saçlarını rüzgâra bırakmış dünyasındaki kadavradan başka
içinde bir kedi sevgisi bile kalmamış
soluk bir tende genç kadınlar görüyorum

yol yorgunluğundan beridir
şiiir okur
ney çalar biri

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/499848/fahise-sokaklar.html>

kaldırım taşıydım ayağının altında

“belkis ile süleyman aşka düştü bir zaman
isteyip bulamadılar bu derde derman
zühre yüzün göreceksin diye unuttu rahman
gökteki harut marut aşk için indi yere”
-y.emre-

kaçır beni şeytan
ey eski zaman tellalı
asırlardır kaçırdığın gibi

balatlı cifitin göğsü
nasıl da yaralı hayfa’da şimdi
istanbul hatırası
safarad şarkısı gibi

haliç’in gerdanı
yıkıldı evin
kırıldı kalbin
sabah ezanları okundu
martılar bağrıştı çarşının iki yakasında

eminönü iskelesinde
balıkçı kayığında
iki sevgili, ekmek arası balık yemekte
kedilerin miskin bakışlarında
uykusu olmayan aşüfte şehrin
neon aldatmacası akşamında

istanbul hatırası
haydi gelin
harut ile marut falıma bakın
babilden
kör bir kuyunun dibinden

iki sevgili, ekmek arası balık yemekte
artık gözlerine mil çekmede
imkânsız bütün arzularımın
ey dertli kâşif
ey sabır timsali
şimdi haliç’te

haliç’in gerdanı
aldat beni
gene yarala beni
gene kaçır beni şeytan

isfahan rüyası
umut yolcusu esmer çocuklar
taş savaklar asırlardır istanbullu
bekâr odaları istanbullu

lalelide bir bavul satın aldı yüreğim
toparlayıp yine doldurdu hayatımı
bekâr odasının rutubetli duvarında
birkaç fotoğraflık yer kadar hususiyetimi
künyemi ve muskamı
ey bavul al ve taşı beni

bir kaldırım taşıydım vefa’da
yağmur yağdığında şiir okuyan ağır ve sakin,
kediler tüner ve geçirdi
tüyleri sinerdi ıslak ve salya

kaldırım taşıydım ayağının altında
şiiir dinlerdin beni görmezdin.

al ve taşı beni istanbul'dan
kedileri unut
kaldırım taşlarını unut
taş savakları unut
yağmur yağsın ve yıkasın
istanbul'u
unut

mustafa alagöz(şehirler çaldı beni)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/501389/kaldirim-tasiydim-ayaginin-altinda.html>

Bir Tutam Hüzün Yankısı

suya cemre düştü
aksin bozuldu
sırrın çözülmeden
düşen her damlada yağmur ahı
nisan ayı her yağmurda yenilgin var
tarakta saçların
aynada yüzün
yüzünde ellerin kapaklı
aynada izleri var

zindan
kilit
hücre
bunlar beyinde
gönülde senin kopuk telli sazın
gönülde sürüden arda kalan turnan var bilirim

ufkunda bir karış buz
aklında biri var bilirim
buzları kırmadan bir geçen olmuş
sende izi var
aynada yüzün
aynada bir tutam hüzün yankısı var bilirim

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/552015/bir-tutam-huzun-yankisi.html>

bir yılan gömleğini atarken kuytuda*

gelme peşimden günahım gibi ey sevgili
gelme peşimden ey hülyalı geçmişim
gelme peşimden ey karanlık gölgem

en öksüz yalnızlığın kıyısında buldum kendimi
her geçen günün akşamında biraz daha yaklaşarak
tam da kalabalıklara karışmış koşarken
çevremde beni kutsayan dostlarım varken
ellerimden tutmuş çocuklarım eşim ailem arkadaşlarım varken
tüm kalabalığı ile en kutsanmış şehir varken
en öksüz yalnızlığın kıyısında buldum kendimi

bir yılan kabuğunu atarken
en kuytuda kimsecikler görmeden
utanırcasına soyunurken
bilmem kaç iklim yamalı gömleğini
gelme peşimden ey geçmişim
gelme peşimden ey karanlık gölgem

haziran yeli ile sıcaklık tüm yeri doldurduğunda
bu mevsimde ağır dağ eteklerinde
her kayalıkta bir keklik zikre gelmiş şiir okurken
yayla zamanı, göçme zamanı
sarkmış dili köpeklerin
kurumuş ağzı çobanların
dönmesi olmaz artık her geçen anın

ey kanat sesleri ile anılarımı kanatan güvercin unut beni ne olur
ey sesi ile yüzüme denizin ekşi kokusunu üfleyen martı unut beni ne olur
ey yamalı gömleğim seni tenhada atsam ne olur
ey geçmişim aniden hafızamı yitirsem ne olur
ey sevgili beni bırakıp gitsen ne olur
ey yeni yaşım beni unutsan da gelmesen ne olur

en öksüz yalnızlığın kıyısında buldum kendimi
haziran yeli ile sıcaklık tüm yeri doldurduğunda
yeni bir yaşıma yaklaştığımı anladığım bu zamanda

*2010. Şehirler Çaldı Beni, s.56.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/567809/bir-yilan-gomlegini-atarken-kuytuda.html>

iki çiğ tanesiydik

[italik] 'sesime bir ilmek at sesine tutunayım'
-hicri izgören- [/italik]

ömürleri
biliyorum saniyelikti
ığdır ovasında iki çiğ tanesiydik

şafaktan hemen önceydi
akşam yükseldikleri gökten indiler
elegez'in serin nefesiyle
erez boyunda yaban söğüdü
yeşil nemli dalına kondular
güneş acem elinden yükselince
beraber ölmek üzere ant içtiler
ağlaştılar

at sırtında
sürülerle dağların yamaçlarında mevsimleri kovaladık
göç ettik
gene çadır kurduk
kardeşlerimin yaşlarını yaylaları sayarak hesapladık

bir sırt, bir çizgi, bir boğum vardı
sürekli beni senden
beni ondan
beni ötekilerden ayıran
babam sürünün önünde ilerlerdi ben gerisinden
ama ben korkardım karanlıktan
bir çember çizilmişti bana
adı kader denilen
ben bunu biliyordum

bereket versin ey ığdır ovası
ağrı dağı, elegez dağı

dağların
ığdır ovasına bakan yamacına düşen yağmur suları
hazara akar erez'le
dağarın öte yüzü ise hint okyanusuna murat'la

annem aşerince
çim hisarın toprağından tırnağıyla kazıyıp yerdi
hey çorak bozkırım seni nasıl unutturum
ben gene sana dönerim

sen bir yağmur damlası
ben bir yağmur damlası
güngörmez yaylasına sisli bir baharda yağdık
geceydi kaybolduk
sen bakının aydınlığına kapıldın
ben şimalin karanlığına

hangi buluta
hangi rüzgâra
hangi tipiye
hangi uğultuya seni sormalı
artık sanmam ki kavuşmalı
sen murat nehrine aktın keçi toynağım
fırat'a yüzdün ekşi alıç tanesi

hint okyanusunda boğuldun babil heykelim

ben ereze aktım kaç ton alüvyonla, yırtık yılan gömleğim
ığdır ovasına düştüm ey ılgın dalı
mayısta ığde kokusu
hazara ulaştım ketum lisanım

çiğ tanesi
sonbahar sisi
yağmur yüklü kümülüs nefesi
artık kim kavuşturacak
senin külün taşındı ta tanrıça ganjha için
benim yırtık yılan gömleğim biçildi petrol kokulu hazar için ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/605210/iki-cig-tanesiydik.html>

sarı zaferan ve güz kızılının barıştığı zamanda, eylül'de*

bozkırın ruhunu tutuyorum ellerimle
konduğu sarı yapraklarda
duyduğum yalnızlığın ismini koyduğu
bu yamaçlarda, dağlarda, ovalarda...

gözlerim geçiyor toy sürülerinin peşinden
gözlerim geçiyor üşüten bulutların peşinden

biliyorum
ruhum halen yaşıyordur oralarda
şu tepelerin ardında bir yerde
bir yatılı köy okulunda,
lojmanda...

belki de sığınmıştır geç sonbaharın yıllık atları gibi
vadi diplerinin henüz kar düşmemiş kuytuluklarına

gözlerim dalıyor,
bir filmin peşinden kopuk kopuk
ucundan tuttuğum bölümlerini sarıyorum
tekrar...

bozkırın ruhunu tutuyorum ellerimle
konduğu sarı yapraklarda
duyduğum yalnızlığın ismini koyduğu
bu yamaçlarda, dağlarda, ovalarda...

gözlerim dalıyor,
murat ırmağının sularının en çok çekildiği zamanlarda
boz tarlalarda dalgalanan sığırcık kuşu sürüleri içinden koşuyorum

renklerin son demleridir, bütün tonlarını göstermelidir
sarı, zaferan ve güz kızılının barıştığı zamanda, eylül'de
irmakların boğazlarında yabani söğüt koruluklarında

bozkırın ruhunu tutuyorum ellerimle
konduğu sarı yapraklarda
duyduğum yalnızlığın ismini koyduğu
bu yamaçlarda, dağlarda, ovalarda...

* ALAGÖZ, Mustafa, 2010, Şehirler Çaldı Beni, Sakızağacı Yayınları, s. 30, İstanbul.

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/659561/sari-zaferan-ve-guz-kizilinin-baristigi-zamanda-eylul-8217-de.html>

yaralı ceylan ağlardı/zühre ile feki

eskiden çok eskiden,
revan ovasında, beslediği inekleri ile ün kazanmış bir kadın vardı,
zühre kadın...
kocası da çok güzel kaval çalan “ince uzun parmaklı” bir çobandı,
ağrı dağı eteklerinde...

zühre kadın,
komşu köydeki feki’ye muska yaptırdı bir yayla dönüşü
ineklerine nazar değmesin diye

feki,
muskaları ineklerin boynuna asarsın dedi, okudu üfledi,
aradan epey zaman geçti
zühre kadın,
duaya karşılık hediyesini vermek için gitti komşu köye,
feki’nin köyüne
iran’dan gelmiş ipek bir yazma aldı ayrıca
feki’nin küçük karısına hediye olsun diye...
feki’yi evde bulamayınca
feki’nin daha önce tembih etmesine rağmen parayı ve yazmayı feki’nin büyük karısına verdi.
akşam feki’nin büyük karısı, küçük karısına hediye vermedi.
muska parasının da bir kısmını kendisine sakladı.
belli ki feki buna çok kızdı.

Feki,
ayrıca zühre kadının kızına,
güzel susan'a iki muska yaptı, peşinden gönderdi
biri kapı üstüne asılsın, diğeri de eşiğe gömülsün dedi
müjde verdi, kızına arkadaş oldu biri, kısa zamanda evlenecek deyin dedi...

zühre kadın,
ayağım kırılısın dedi sonraları anlatırken bu hikâyeyi
feki’nin dediklerini yaptım.
kızımın çoban babasından habersiz,
muskayı eşiğe gömdüm dedi ağlayarak...

üç dağ üç siyah ineği o kış zincire düştü zühre’nin
bilmem kaç inek düşük yaptı
güzel susan’a bir haller oldu
komşular, gözün çıksın dediler
ineklerin yazın yaylada şehitliklerde otlanmış dediler
yavrular ondandır ölü doğuyor dediler
çoban kışlakta, olan bitenden habersizdi...

zühre gençliğinde çok güzel bir kızdı,
yaylaların gökçe ceylanı, ığdır ovasının maralıydı...
gecikmiş bir güzdü, sürüler evlerin yakınında gecelerdi.
ağanın çobanı çok güzel kaval çalardı, ılgın ağaçlarının arasından sesi gelirdi akşamları...

komşu köyden bir genç medrese eğitimi almak için köyelerine gelmişti,
zühre’nin babası varlıklıydı ve ayrıca köyün ağasıydı.
bu genç, her akşam medrese hocasının yemeğini almak için zühre’lerin evine gelirdi.
her defasında yemekleri zühre kapıdan verirdi...

gel zaman git zaman
dökülmüş iki avuç söğüt yaprağı çevrelerini sarmaladı, ayaklarının altından savruldu,
elleri denize değmiş gibi gözleri dalgalandı dalgalandı,
gökte bir turna sürüsünün göçünü izlediler, onları kendilerine paylaştılar,
zühre ile feki birbirlerini çok sevdiler...
bir gün feki askere çağrıldı, gitmeden sözleştiler, ağlaştılar,

sazlıklı aras nehrinin kenarında, uzaklardan duyulan çoban kavalının eşliğinde...

fakat feki, rus harbinde yaralandı dediler
uzun yıllar haber alınamadı
öldü dediler...

zühre'nin yaşlı babası öldü,
zühre babasının çobanı ile evlendirildi.
zühre'nin kalbinde, derinde bir yerde yaralı bir ceylan vardı.
çoban ancak kaç ayda bir dağdan inerdi.
ama çok güzel kaval çalardı, zühre ağlardı yaralı ceylan ağlardı...

uzun yıllar sonra feki iyileşmiş olarak çıkageldi
komşu köye yerleşti,
kisa zamanda,
bütün yörenin duasına başvurduğu bir şeyh oldu.

serin bir güz mevsimiydi, iğdeler toplanmıştı.
ılgın ağaçları yapraklarını dökmüş üşümüştü.
hacı leylekler çoktan göç etmiş gitmişti.
aras boyunda yabani çivir ağaçları renklerini ekşitmişti.
susan akşam dışarı çıkınca bir kedi sesi işitti.
ahırın yanında, su kanalının kıyısındaki sazlıkta üşümüş siyah bir kedi yavrusu gördü.
annesinden habersiz onu ahıra koydu üşümesin diye
susan kediyi ahırın karanlık köşesinde bir kaç gün besledi
başka bir akşam
susan, doğmak üzere olan ineği mercanı yoklamak için ahıra girince biri adı ile seslendi
ahırın dibinde, altın tahtında oturmuş, ona seslenen bir genç gördü, bir sultan...
ince narin, perçemi karakaşları üzerine inmiş, zeytun gözlü bir genç...
feki zühre'ye ceza olsun diye kızını evlendirmişti
revan umum cinleri şahının oğlu ile
cinler şahının oğlu seslendi gel yanıma otur dedi.
susan'ın gözleri karardı,
ahır saray oldu,
inekler evcil ceylanlar oldu,
yaba ve kürekler altından yelpaze,
kapı pencere ne varsa hepsi dile geldi alkış tuttu,
susan her akşam sazlı sözlü eğlence meclislerine uçtu...

susan içine kapanır, bazen ağlar bazen güler
çok talipleri olur varmaz
gözleri,
gözleri sonbaharın tenhasında dağılır gider

aradan çok zaman geçer,
susan ölümlerden beter bir hal alır,
zühre kadın ve kocası,
susan hastadır derler şeyh, mela, hastane derken diyar diyar gezdirirler derman bulamazlar...

uzun yıllar sonraları
karlı uzun bir kış gecesiydi
zühre kadın, kızının boğulma sesine uyandı,
kızı, beni boğuyorlar diye bağıyordu.
annesi ilkin, boğsunlar diye başını yorganın altın sakladı
boğsunlar da kurtulayım dedi yaşlı halimle...
sonunda dayanamadı, ne var diye seslendi
kızı, anne beni almaya geldiler
metruk ahırda mahkeme kurulmuş bu gece dedi.

evlendiği cinler şahının oğlu meğerse başı bağılıymış
isfahan cinleri şahının güzel kızı zozan ile evliymiş
güzel karısı arz-u hal etmiş, şikâyetçi olmuş...

zühre ağladı cinlere, kızımı feki muska ile zorla evlendirdi dedi.
bildiği bütün duaları okudu, çare etmedi.
ahırda elleri bağlı oturdular, lorin lorin ağladılar.

isfahan'dan gelmiş yaşlı cinler, evlilikleri üzerinden on üç yıl geçen kızı suçsuz buldular.

revan cinler şahının evli oğlundan susan'ı boşadılar.
yaşlı kadını ve güzel kızı susan'ı azat ettiler,
metruk ahırın damından, bir grup ehil güvercin olup kanat çırpıtlar
uzaktan uzaktan gelen çoban köpeklerinin seslerine aldırış etmeden uçtular gittiler...

feki; medrese talebesi

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/696704/yarali-ceylan-aglardi-zuhre-ile-feki.html>

Zülfü Sarı Peri

“bir gemici tanırım
kalbini bir limanda bırakmış
ya kaybolursa
ağlar çocukluğundaki gibi
kalbini almaya gidecek hala”
-e. ayhan-

bacadan içeriye
karanlığın içine doğru
düşümde, hayalimde içime doğru
bir avuç ışık huzmesi serpiliverdi.
minareden aşağı süzülen
bir grup ehil güvercin gibi
zülfü sarı bir perinin silueti gibi...

mağrip ezanı ile el ayak çekilirken
pazaryerleri toplanırken
korktuğumu belli etmeden
kabahatimi göstermeden
ıslık çalarak yürüdüm ellerim cebimde
metruk semtlerin içinden...
riyazeti bir türlü bitmeyen
çilesi bir türlü dolmayan
günahkâr bir dervişin sesi
peşimden beni çağırarak,
kendine doğru
uzletin ta içine doğru
mahzenlerin ta diplerine doğru çağırarak,
üstübeç zehrinden karın ağrısı çeker gibi ağlayarak...

artık dalgalar o kadar hırçın
kör birer azgın
iskeleyi her sardığında
el yordamı ile
sanki birisini arar
ve köpüre köpüre
homurdanarak tekrar geri çekilen deniz

ne garezi var bana
uzun ve karanlık gecelerin,
sabahlara kadar bacalarda
sessizce inleyen kirli martıların,
pişman olayım
af dileyeyim
dizlerine kapanayım istiyor belki
zülfü sarı perinin.

günahımın hesabını soran yağmur
buluttan kanatlarını gererek güya
gözyaşlarımı saklamak istiyor.

ıslak ve yorgun günün akşamında
aktarın baharat kokusunda
sirkeci'nin çarşı pazarında
ayaklarımın beni nereye götüreceğini düşünürken
istanbul'un tarih kitaplarında
kapanan son bir sayfa olmak istedim.
birazdan başlayacak gecenin
beni ebediyen saklamasını istedim.

fakat hayalime aksi süzülünce sevgilinin!

birkaç yüzyıl daha yaşamak istedim
istanbul parklarında bir demet yasemen olup
itaatkâr bir sufi edasıyla tekrar tekrar açarak...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/810736/zulfu-sari-peri.html>

Güvercin Kuytusı Balkonlar

“dünyada vefasızlığa bak on günde
bir gül yetişip açıp solup kayboldu”
-ö. hayyam-
deniz bir boğmaca
kara bir öksürük boğazımda
insanlar acaba böyle mi ölür?

burnunda hızması bin yıllık köle
mevlevi dervişe rastladığımda
düşler dergâhında

galata’da
gece karanlığında
eski bir kapı aralığında

başlar fasıllar
düğüm düğüm çözülür diller
boşalır yaşlar
dökülür mahrem itiraflar

karanlık saçları hemen omzunda
kör geceye davet salan
yolsuz gececi bir kadın
öylece kaldırım taşında
el işareti bekler
biraz ürkek
biraz geceye gizlenip
saklanmaya çalışarak
saçları mürekkep, geceye bağlanan
gözleri iki titrek mum
birer kuyunun dibinde yanan
eski zaman nakkaşları gibi
doğulu bilge şairler gibi
geçmiş özlemlerini
işliyor kaderine kendi parmakları ile
asla suçluyu aramadan

galata’da
gece karanlığında
eski bir kapı aralığında

düşler sokağında
güvercin kuytusı balkonlarda
vefa’da bekâr odalarında
remayozcular, simitçiler, egzozcular
bütün sokak çocukları uykuda

gamlı ney faslı
bu ayaz
bu kabristan
bu iskele
uyuyan vapurlar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/831893/guvercin-kuytus-u-balkonlar.html>

zaman gelmiş, zaman geçmiş

zaman gelmiş /zaman geçmiş

I.
bana bir kaç yeşil ceviz lazım
kabuklarını bir güzel kaynatmalı
ağarmış bu saçlarıma sürmeli...

yeşil ceviz beyazlara iyi gelirmiş
oysa zaman gelmiş zaman geçmiş

okulun penceresinden bakıyorum
öğrencilerin cıvıltısı kulağımda,
gittikçe uzaklaşıyor...
aklım,
bu günlerde
ığdır ovasına
aras ırmağının aktığı yönden
batı taraftan,
yayladan inen koyun sürülerine takılıyor...

güzün gelişi ile
karşıkı dağlar gittikçe yalnızlaştı...

aklımda bir gelgit öteleniyor
gelgitler,
ah bu gelgitler...
müzmin dervişler misali
yine beni örseliyor,
yine beni yoruyorlar...

II.
yaşım daha on bir
bilemedin en fazla on iki
yüzüm kabuk bağlamış
güneş yanığı saçlarım kehribar sarısı
hiçbir zaman tam olarak bilemedim yaşımı
kardeşlerim için de aynı
çünkü yaşlarımız yaylalar sayılarak hesaplanırdı
doğumdan çok sonraları
kafa kâğıtlarımız çıkarılırdı...

bak görüyor musun
yine aklım gitti
bilmem farkında mısın
çok çok uzaktayım...

karşıkı dağların yamacında
bir oba yayladan göçüyor
orda,
vadinin boğazında
bir çoban kavalını çalıyor
kavalını çalıyor çoban,
nazlı sevdiği duyacak diye umuyor

çadırlar atılıyor,
denklenip toplanıyor
şimdiden yola koyulan sürülerin sonuncusu
yamaçtan aşılıyor
yaşlılar,
sürüyle gitsin diye köpekleri taşıyor
çobanlar belli ki yüksek bir hava ile köpeklerini çağırıyor

evler eşeklere yüklenmiş
düzlükteki kamyonlara taşınmış
kamyonlara yerleştirilen denkerin üzerinde çocuklar
yükü kamyonların üstünde birkaç da topal koyun var...

kamyonların üzerinde, çocuklar çok mutlu
yayla yanığı yüzleri,
ne de tatlı gülecekler
belki akşama ığdır ovasındaki köylerine varacaklar
televizyon seyredecek
elektrik lambasını yakıp söndürerek
o parlak,
o ilahi aydınlığı hasretle izleyecekler

evlerinin önünde elma ağaçları...
yoksa da
komşu bahçeden aşıracaklar
kanal boyundaki ığdeler ise zaten yetişmiştir.
anneler yazın tuttıkları tereyağlarını eritecek
tuzunu alsın diye peyniri lora katıp tuluma basacaklar...

çobanlar kamyonların peşinden bakıyorlar
kamyonlar
amma da havalı kornalar
dağlardan
yamaç yamaç aşıp gidiyorlar
o şoförler yok mu,
ne forslu adamdırlar
uzaklaşıp gittikçe gözümde devleşiyorlar...

yamaçlara hüzün,
dağlara göç düştü,
ilktir bu kırağı
bu mevsimde yalnızlaşan dağlardı
göç edilen obada çadır yerleri,
geride bırakılan yılık atları ağladı
çobanın kavalı,
kavalı uzaktan gizlice dinleyen nazlı sevgili ağladı
çobanın yanı başında ak yeledi teke ağladı...

en mistik yanlarını el yordamı ile bürünerek
bir dehlizin dibine iner gibi,
yaşlılar dualar dökmekte,
gözüne katran inmiş kuzuyu yemesin diye
bu yaylalarda şeyhin adı hep yürüsün diye
kör çakıllarla kurtların ağızlarını bağladılar...

babamla sürü peşinde on beş günlük mesafeyi yürüyerek gideceğiz
içimde bir fırtına bir fırtına...
daha okula yetişeceğiz
adım adım sokulacağız,
bir sabaha karşı usulca ığdır ovasına
hele son birkaç gün, uyku girmez gözüme
başladı mı,
uzaktan uzağa
ağrı dağı görülmeye
sabır ne gezer, hele hele hele...

III.
aklım bir gidiş-gelişlerde
göğüs boşluğumda med-cezirler ardı ardına sıralanmakta
hani bir doluya,
bir boşa koyuyorum olmuyor
kurduklarımı tekrar tekrar kuruyorum kafamda

ben daha bu gün göç etmiş bir obayım
bilinmez seneye hangi yaylaya kurulacağım
kışlaklara inen sürülerin üzerinden yükselen toz bulutuyum
yaz ortalarında kurumuş dere yatağında
alnında şelale izlerini taşıyan
irili ufaklı çakıl taşlarıyım...

yaşlı babamın yayla dönüşü çadırların yerinde
tekrar yaylaya çıkmak nasip olsun
annem bir çocuk daha doğursun diye
yaktığı ateşin
vadi diplerine doğru yayılan dumanıyım

ondandır geniz yakar gergefte tınım
gurbetleri yüklenerek öyle gelir soluklarım

o terk edilmiş yaylada
birkaç gün sonra
sonbaharın yağmurları başlayacak
göç etmiş obanın yerinde
taşların duldasındaki kına yosunları
beni arayacak belki de
ikincil baharlarını yaşayacak çimenler
ille de çimenlerin süsü
sarı kır çiçekleri
sabah erken esen serin rüzgârla
o kır çiçekleri
tir tir titreyecek...

aklımı bir yılki atı alır
o yazın ortalarında kurumuş dere
sonbahar yağmurları ile yeniden akmaya başlayacak
yılki atının solukları
derenin şırıltıları ile beraber duyulacak
yükseltilere kar düştükçe
yılki atları derin vadilere
henüz kar düşmemiş kuytuluklara inecek...

henüz kar düşmemiş vadiler yüreğimde
yine bitmez tükenmez metaforlar imleyecek
aklım beni alıp o derenin kenarına sürükleyecek
oradan ığdır ovasına,
kışlak için indirecek...

IV.

bana bir kaç yeşil ceviz lazım
kabuklarını bir güzel kaynatmalı
ağarmış bu saçlarıma sürmeli...

yeşil ceviz beyazlara iyi gelirmiş
oysa zaman gelmiş zaman geçmiş

doğrudur;
şair kırk yaş için çok zor demiş
ses, yankı, gölge...
ne varsa bana ait
hepsi geride...

orada,
zamanın içinde boğulmuş gibi
arsız rakkase, aha da bu yorgun yürekte sızmış
kâse çatlamış,
mey beyhude
siyah beyaz bir geceye akmış

renkler ekşimiş
sarı ölgün sonbahar
mevsim geçmiş
iğdeler olgunlaşmış
aras ırmağının kenarındaki söğüdün yaprakları
çoktan dökülmüş...
s.eyyubi76@hotmail.com

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/869240/zaman-gelmis-zaman-gecmis.html>

kadın/adam

suyun içimi serinletmiyor dedi
susamış cin
oysa bu,
diyarbakır'ın en serin kuyusudur.
PELLİCO

kadın/adam

ben seni,
gözlerindeki yangından daha da beter yakacağım dedi
kadın...
evet gelmiş eşiğe oturmuş o kadın...

sonra
yürüdüler yan yana
postaneye, sebze haline, bakkala
beraber girdiler ve çıktılar...
yürümeye devam ettiler...

yükselen bulutların kıyısına asılısam,
küçüklüğümdeki gibi
köyün daracık sokaklarında ot yüklü römorklara asılır gibi...
yukarıdan çok yukarıdan
belki zamanın üstünden atıp gitsem seni geriye dedi adam...
beraber yürüdüler...

minnacık o eve girdiler çıktılar yıllarca,
ve yıllarca bu böyle
kızları oldu
beter yakan bir ateş
oğulları oldu
bir sonbahar yağmuru, bir naif bulut...

beraber yürüdüler...
uzaktan ama çok uzaktan birbirlerine bakarak yürüdüler...

mustafa alagöz lğdır kasım 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/885947/kadin-adam.html>

bir seher kırağı ile uçar gideriz

üşümüş ellerim,
sanki üşümüş seręe kuőları diyordun ya,
bakarsın ellerin akdeniz'in sıcak sularına değecek
belki de yüzün gülecek...

bakma
aslında kayısı ağacından düşen kanatlı bir çift gazeliz biz
söz almış, söz vermiş
belki bir bahar daha yaşarız
belki de iklimler buna elvermeyecek
bir seher kırağı ile uçar gideriz...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1119692/bir-seher-kiragi-ile-ucar-gideriz.html>

Bir Serçeler Uçuşur/Görmelisin

bu mevsimde güz rüzgarları soğutur yüce yaylaları,
dağıcı ovalarını,
kerpiç hisarlı kayısı bahçelerini...
duldasıdır hayatın, duldası çürüyen arpalar
geniş tarlalarda diz boyu kar var
sınırlarını çim hisarların ve iğde ağaçlarının belirlediği uzak tarlalarda güz arpası ekilmiştir
duldasıdır durgun aras nehrinin en kıvrımlı kıyıları yıldı atlarının
bir serçeler uçuşur görmelisin,
renklerini ekşitmiş yaban söğüdün dalları üzerinden bir serçeler uçuşur
koyakta tedirgin yıldı atları, kanat çırpmalarına kulak kabartır durur...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1120167/bir-serceler-ucusur-gormelisin.html>

bir çift gazeliz biz

...
bakma
aslında kayısı ağacından düşen kanatlı bir çift gazeliz biz
söz almış, söz vermiş
belki bir bahar daha yaşarız
belki de iklimler buna elvermeyecek
bir seher kırağı ile uçar gideriz...
...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1120298/bir-cift-gazeliz-biz.html>

Yağlı El İzlerimiz Kalır/Kapı Tokmaklarında

Onca gelmekler ve gitmekler arasında
Gözümüz kararır
Düşecekmiş gibi oluruz
Yoruluruz yolların ayırımında
Bir duvara tutunur
Bir tümsekte durup bakınırız
Derin derin soluk alıp verimiz
Göğüs kafesimiz bir kabarır bir söner
Yine de gideriz...

Gidip durduğumuz yeri yadırgarız
Ama alışırız zamanla
Bu halimize de...

Durduğumuz o yerlere
Bizden bir şeyler siner
Örneğın aynı kokarız
Orası bize benzer biz de oraya
Öyle senin benim elimizde olan bir şey değil bu

Kedi misali
Dökülen tüylerimiz yapışır kalır
Kapı eşiklerine, pervazlarına
Kapı tokmaklarında yağlı el kirlerimiz kalır
Geçen zaman içinde...

Mustafa Alagöz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1122175/yagli-el-izlerimiz-kalir-kapi-tokmaklarinda.html>

Adalarda Mimosalar Açmış Olacak

aylardan nisan
adalarda mimosalar açmış olacak

mimozanın sarısı beni kokusu ile sarhoş edecek
masamdaki vazoda bir demet eksik olmayacak

mimozanın kokusunda kimin ahı var
insanı böyle çarpan hiçbir zaman belli olmayacak
boğazın iki yakası sürre alayı gibi bezenmiş olacak
fethi paşa korusu buram buram kokacak
boğaz rengini
gene benim gözlerimden alacak

akşam aşiyana gidilecek
vernik kokusu eşliğinde çaylar içilecek

ama ille de dışarıda yağmur yağacak
kafamda baharın daveti çınlamaya devam edecek
kafamda şair; gesi bağları'nı okuyacak
yedi karanfiller beni oradan alıp
gece kaldırımlarda gezdirecek

yüreğimi benden çalacak deniz perisi
daha önceden aklımı da aldığı gibi
kaldırım taşlarına çalacak
bütün cin peri ne kadar ruhani varsa o anda semada
hepsinin huzurunda güya beni cezalandıracak

yüreğim cam bir fanus gibi kaldırımda paramparça olacak
yağmur suları ile boğaza taşınan parçalar
ilkbaharda mimozanın dalına yürüyecek
sarısına renk verecek
koku olacak
insanları sarhoş edecek

rüya gibi
çiçeğin tozu gibi
deniz perileri gibi usul usul yükselecek intizarım
asırlarca üsküdar semalarında
martıların çığlıklarında yankılanacak

her nisan yağmurunda
üsküdar iskelesi önünde
bekleyen sevgili
elindeki demeti düşürecek belki bilerek
belki o demetin kokusu bana yetecek

aylardan nisan
adalarda mimosalar açmış olacak...

Mustafa Alagöz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1154360/adalarda-mimosalar-acmis-olacak.html>

Mektup Gibi

size bir tuzluca sonbaharını
geniş yapraklı nemli bir orman hışırtısını
bir yamaç ve o yamacın ekşimiş yapraklarını
sonbaharda
yağan yağmurlarla yeniden coştuğu her halinden belli olan bir dere
soğumuş ve ağırlaşmış sularının ritmik şarkısı halen kulağımda çalınan bir dere gönderdim
gümüş renkli dört taraftan bir nihayet ve tiner kokusu eşliğinde yağlı boya lekeleri ile ...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1168755/mektup-gibi.html>

İki Çiğ Tanesiydik

ömürleri,
biliyorum saniyelikti
ığdır ovasında, iki çiğ tanesiydik

şafaktan hemen önceydi
akşamdan yükseldikleri gökten indiler
elegez'in serin nefesiyle
aras ırmağının kenarında
yaban söğüdün
yeşil, nemli dalına kondular

güneş acem elinden yükselince
beraber ölmek üzere
yemin ettiler
ant içtiler
ağlaştılar

at sırtında
koyun sürüleri ile
dağların yamaçlarında
mevsimleri kovalardık

göç ettik
gene çadır kurduk
gene kardeşlerimin yaşlarını
yaylaları sayarak hesapladık

bir sırt,
bir çizgi,
bir boğum vardı

sürekli beni senden
beni ondan
beni ötekilerden ayıran

babam
sürünün önünde ilerlerdi
ben gerisinden
ama ben korkardım karanlıktan

bir çember çizilmişti bana
adı kader denilen
ben bunu zaten biliyordum

bereket versin
ey ığdır ovası
ey ağır dağı,
ey alagöz dağı

dağların
ığdır ovasına bakan yamacına
düşen yağmur suları
hazar gölüne akar aras ile

dağların öte yüzü ise
hint okyanusuna akar murat ile

annem
aşerince
çim hisarın toprağından
tırnağıyla kazıyıp yerdi

hey çorak bozkırım
ben seni nasıl unuturum
ben gene sana dönerim

sen bir yağmur damlası
ben bir yağmur damlası

güngörmez yaylasına
sisli bir sonbaharda yağdık
geceydi
kaybolduk
sen bakının aydınlığına kapıldın
ben şimalin karanlığına gömüldüm

hangi buluta
hangi rüzgâra
hangi tipiye
hangi uğultuya seni sormalı

artık
sanmam ki bir daha kavuşmalı

sen
murat nehrine aktın keçi toynağım
fırata yüzdün ekşi alıç tanesi
hint okyanusunda boğuldun
benim babil heykelim

ben ise
aras ırmağına aktım
bilmem kaç ton alüvyonla,
yırtık yılan gömleğim

ığdır ovasına düştüm
ey ılgın dalım
mayısta ığde kokusu oldum
hazara ulaştım
ey benim ketum lisanım

sen
çiğ tanesi
sonbahar sisi
sen
yağmur yüklü kümülüs nefesi

artık
kim kavuşturacak bizi
senin külün taşındı
taa tanrıça ganjha için
benim yırtık yılan gömleğim biçildi
neft kokulu hazar için...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1168901/iki-cig-tanesiydik.html>

yak mendilimi

seni tedariksiz bir gitmedir tuttu çoktandır, ay doğmayan gecelerde.
rüyaydı diş ağrısı gibi
sızlıyordu ağzımın derin bir tarafında
hangi yanaydı bilemiyorum
yastıkta bir leke izi gibi...

ay çıkmıyor ne zamandır gecelerime
önümde yummuş gözünü odanın duvarı...

diyordun ya...
gelip gelip seni rüyandan uyandıran benim hayalimi
bir bir gelip sana dert yanan tarafımı diyordun ya...
madem ki gitme zamanıdır.
al benim hikayemi
yalnızlığın kenarına iliştiir...
ve yak,
yak mendilimi
kokun sinmiş işlemeli mendilimi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1169041/yak-mendilimi.html>

hikayemi yalnızlığın kenarına iliştir

madem ki gitme zamanıdır.
al benim hikayemi yalnızlığın kenarına iliştir.
ve yak,
yak mendilimi
kokun sinmiş işlemeli mendilimi...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1170054/hikayemi-yalnizligin-kenarina-ilistir.html>

ara sokaklar

Ara sokağa girdim ve gözden kayboldum
İçim acıdığında hep böyle yapardım
Oysaki ana caddeler ışıklıydı, pırıl pırıl ve davetkar
Gece bu saatte üstelik kalabalıklar da vardı
Bu caddeler belki de sabaha çıkacaktı...

Ama ben her içim acıdığında ara sokaklara kaçtım
Sokakta çöpleri karıştıran köpeklere aldırmadın
Karanlığa saçlarını gizlemiş şehre aldırmadın
Büyük caddelerin göğes vürmuş neon ışıklarına aldırmadın
Lağımlardan sızan pis kokulara aldırmandın
Ara sokaklarda gözden kayboldum...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1170174/ara-sokaklar.html>

ben unutulmuş bir suhafım

Büyük salgın, kıran sonrası sanki
Ağızlarını Allah'ın kulu açmıyor kitapların...

Uzun yıllar olmuştur
İstanbul'da bir handa toz tuttuğum
Sirkeci'de Üretmen iş hanının bodrumunda unutulduğum...

Sesler gömülür, duvarda sesler!
Zamanın içine doğru dilin dönmez, ezer seni sövemezsin de
Feriştahı olsan
Gömülür...

Daha fenası
Yalnız değilim
Kimler yoktu ki nemli duvarlarda öksürükleri boğulan

Mustafa ALAGÖZ

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1170334/ben-unutulmus-bir-suhafim.html>

okuyormuş gibi

gitti zaman
büyü bozuldu, şavkı vurdu şehrin, gökyüzüne geceleri
martılar tünemek ve mırıldanmak için kediler daha uzaklara
ara sokaklara kaçtılar geceleri

hüneri yok, ezbere bildi çocuk bütün bilmeceleri
iştahı yok, ara öğünler yer gibi
zamanı yok, okuyormuş gibi

derken okuma yazma unutuldu o ülkede
yok yok
damlası yok,

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1170632/okuyormus-gibi.html>

Bu Otobüs Nereye

Kardeş dedi adam
Bu otobüs nereye gidiyor... ben iki durak sonra...
Arkayı dörtleyenlerden biri öksürüp duruyor
Şoföre,
Yan koltukta kitap okuyan delikanlıya sorar gibi
Bu otobüs nereye gidiyor
Gözü durak levhasında kırçıl saçlı zil-zurna

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1171496/bu-otobus-nereye.html>

ölüm ve melekler

indiler
raf raf öbek öbek gökten süzölüp indiler
yol yordam indiler
kanatları çığ tanelerinde ıslanarak
kırağı kristallerine tutunarak revan ovası üstünde süzülen melekler indiler
kapı kolcularının arasından geçerek
kapıyı itip dibine kadar içeri geldiler
kimseye aldırmadan direk ona yöneldiler
eğilip kalktılar eğilip kalktılar
dudakları kıpır kıpır okuyan sekarattaydı korkusu geçmiş
serum şişeleri ve öten cihazlara rağmen
yattığı yerde boyu gençliğindekine değin uzamıştı kaygısız
başında toplandılar
kuşaklarından çıkardıkları kağıtlara ekleyip notlar yazdılar
adeta oğul verdi melekler başında toplandılar
bir süre dönüp durdular
kozasından çıkan bir kelebek misali azad olan
yaşlı bu ruhu da aralarına katıp yükseldiler
evlerin üstünden, dumanı tüten bacaların, çim hisarların üstünden uçtular
gece soğuk bir kış gecesi
mevsim zemheri
hastahane binasının üstünden, güz arpası ekilmiş tarlaların üstünden
bütün kadim dağların üstünden uçtular
bir mağribe döndüler bir maşrike,
gökte küçülen bir turna katarı gibi
bilmem nereye hangi yöne gözden yittiler

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1213158/olum-ve-melekler.html>

bu mevsim yaşılanıyor

cama konan bir kaç yağmur damlası
sonbaharın gözyaşları gibi
geride sulu bir yol bırakarak
gözümün üzerinden süzülüp iniyor

camın önünde ölmek üzere birkaç sinek
ara ara hüzzam bir beste eşliğinde
dönüp duruyorlar
kimisi ters yatmış
tozlu kanatları çoktan kurumuş, nefesimle oraya buraya
durmadan sürükleniyorlar

uzağa dalmış gözlerle
dersliğin camından bakıyorum
geniş avuçlarımda
dumanlı kafam
iyice yitip gidiyorum

dışarıda ölgün bir güz
tıpkı benim gibi
orada durgun bir gölün içinde gibi durmadan yaşılanıyor
kayısı ağaçları da öyle
rüzgârla gazel üstüne gazel döküyorlar

bu mevsim yaşılanıyor
zaman yaşılanıyor
ben yaşılanıyorum

bu aralar
serçeler akşama kalmadan
bitmeyen şarkılarını da yüklenerek
yakındaki gölün sarı sazlıklarına uçuyor
kış belli ki yakın bir yerlerde geceliyor
yer yer aralanan bulutların ardından
içimi üşüten kışın
uçsuz bucaksız ovanın ufkundaki dağların eteklerinde beklediğini görüyorum kar her geçen gün
biraz daha aşağıya, ovaya iniyor

spor salonunun orada
güz arpası yeşermiş tarla ile okulu ayıran hisarın arkasında
renk değiştiren ağaçların duldasında
bir iki beyaz önlüklü öğretmen
arkalarına sakladıkları kapalı avuçlarında dumanlar

güzün ekşiyen renkleri gibi
dökülen ağacın yaprakları gibi
uzayıp giden bir rüya misali yavaşlayan
sonbaharın ruhunu ellerimle yakalıyorum
öpüp havaya uçuruyorum

içerde sıcak bir nefes buharı
içerde öğrenciler dalmış
kitap okuyorlar

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1213362/bu-mevsim-yaaslaniyor.html>

en çürük yanım

önümüzdeki ilkbaharda
bir kayısı ağacı dikeceğim
bizim o eski sokağın kaldırımına
sırf sonbaharlarda yoluma yapraklarını döksün diye
bir damla sürme gözaltıma düşsün diye
bir yıl daha ömürden geçtiğini hatırlatsın diye

kayısı ağaçları yaprak dökerken hatırladığım
o çok uzaklardaki bir yıldızdır
elimi uzattığımda dalgali saçlarına dokunacağımı zannettiğim
gölgesi halen kalbimin üstüne düşen bir yıldız

yaşlanmak için sonbahar en ideal mevsimdir
üstüne kırağı örtünmüş eski zamanın gam kederi oradan gelir
uzanır bulur zayıf, siyatikli en çürük yanımı
ve bulunca en çok seni hatırlatır

sararmış otlarıyla uçsuz bucaksız iki tarlanın bitiştiği sınırda yapayalnızım
bir yanım Erivan'ın hülyalı neon ışıkları
diğeri karlı Ağrı Dağı'nın göğüne sinmiş üşüyen histerik uzak kuzeyin yıldızları

Mustafa Alagöz

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1280034/en-curuk-yanim.html>